

SAARNA JÄRVENPÄÄN KIRKOSSA 26.4.09

Lapsi- ja nuorisotyön avustajakoulutuksen juhlamessu, Tarja Seppänen

**Nousemme kuulemaan evankeliumia Johanneksen mukaan
(Joh. 10: 1–10):**

Jeesus sanoi:

»Totisesti, totisesti: se, joka ei mene lammastarhaan portista vaan kiipeää sinne muualta, on varas ja rosvo. Se, joka menee portista, on lampaiden paimen. Hänelle vartija avaa portin, ja lampaat kuuntelevat hänen ääntään. Hän kutsuu lampaitaan nimeltä ja vie ne laitumelle. Laskettuaan ulos kaikki lampaansa hän kulkee niiden edellä, ja lampaat seuraavat häntä, koska ne tuntevat hänen äänensä. Vierasta ne eivät lähde seuraamaan vaan karkaavat hänen luotaan, sillä ne eivät tunne vieraan ääntä.»

Jeesus esitti heille tämän vertauksen, mutta he eivät ymmärtäneet, mitä hän puheellaan tarkoitti. Siksi Jeesus jatkoi:

»Totisesti, totisesti: minä olen lampaiden portti. Ne, jotka ovat tulleet ennen minua, ovat kaikki olleet varkaita ja rosvoja, eivätkä lampaat ole kuunnelleet heitä. Minä olen portti. Se, joka tulee sisään minun kauttani, pelastuu. Hän voi vapaasti tulla ja mennä, ja hän löytää laitumen. Varas tulee vain varastamaan, tappamaan ja tuhoamaan. Minä olen tullut antamaan elämän, yltäkyläisen elämän.»

Portti tai ovi on meille tuttu kuva. Tässä Raamatun kohdassa kreikankielinen sana merkitsee molempia, siis ovea tai porttia kirjaimellisesti ja kuvaannollisesti.

Jo ulkoisesti ovi tai portti voi olla monen näköinen ja kokoinen.

Lapsi- ja nuorisotyön avustajakoulutuksen nuorista osa mietti ja kuvasi erilaisia portteja. Ja tässä yhden nuoren, Kallen, piirtämä kuva. (*iso kuva portista näkyviin*)
Mitähän tällaisen portin takaa avautuu? Mitä ja keitä kohtaamme?

Meistä jokainen on seisonut elämänsä aikana monen portin tai oven takana.

Ovi tai portti on ollut tuttu tai tuntematon, auki tai lukossa.

Olemme joko tienneet tai emme tienneet, mitä on odotettavissa.

Mikä on ollut mieleenpainuvuin ovi elämässäsi?

Ovi, josta astuit sisään ja jota et unohda?

Minkä oven avautuminen jätti sinuun pysyvän jäljen?

Mieleenpainuvuin ovi elämässä – sitä pyysin kolmea ihmistä miettimään.

Ja tässä heidän pohdintojaan.

Ensin yksi teistä nuorista, tänään valmistuva Lapsi- ja nuorisotyön avustajakoulutuksen nuori mies mieltii näin:

”Ovi, joka on minulle ollut yksi suurimmista, oli oven avaus lukioon. Se merkitsi uuden ajanjakson alkamista niin elämän kuin opiskelun kannalta. Opiskeluun tuli

paljon enemmän vapautta, mutta myös vastuuta. Lukiosta olen saanut paljon uusia ystäviä, joten se oli myös opiskelun ulkopuolisen elämän kannalta merkittävä oven avaus.”

Ja sitten tämän nuoren miehen vanhempien ajatuksia elämän mieleenpainuvimmasta ovesta. Tässä äidin mietteitä:

”Kaikkein mieliin painuvin ovi minulle on ollut ovi äitiyteen. Konkreettisesti olen kolme kertaa saanut mennä synnytyssalin ovesta sisään, aina kovalla kiireellä. Kolme kertaa olen lähtenyt sairaalan ovesta kotiin pieni käärö mukana.

Äitiyden ovesta astuminen toi mukanaan huolta ja epävarmuutta, mutta ennen kaikkea valtavasti onnea ja iloa. Elämäni merkitys kirkastui. Olen onnellinen siitä, että tämän oven läpi kulkiessani ja matkan jatkuessa minulla on ollut vierelläni rakas ihminen.

Kun tämä äitiyden ovi avautui, vanhoja ovia sulkeutui takanani. Se jopa johti siihen, että vanha työ sai jäädä ja löysin oven uuteen maailmaan: lasten parissa työskentelyyn.”

Ja isän pohdintaa:

”Ovi jonka aukaisua odotan, on kevään ovi. Silloin luonto herää henkiin talviunestaan, muuttolinnut palaavat pesimäseudulleen ja minulla alkaa kauan kaipaamani kesän odotus. Sitä voisi vaikka kuvitella tuulikaapiksi, jossa valmistaudutaan ulos lähtöön. Puetaan keväisempiä ulkoiluvaatteita päälle ja jonain päivänä huomaatkin kulkevasi paitasillasi auringonpaisteessa. Olemme kesän kynnyksellä, kohta on kesä, jota olen odottanut koko vuoden. Saamme viettää perheen kanssa yhteistä aikaa mökillä nauttien luonnosta ja sen antimista. Vaikka tämäkin ovi sulkeutuu syksyn tullessa, on meidän neljä vuodenaikaa valtava rikkaus. On taas jotain jota odottaa, kevään oven avausta.”

Minkä oven avaaminen tai avautuminen on ollut sinulle mieleenpainuvinta?
Minkä jäljen se jätti elämääsi? Toiko se iloa vai surua, luottamusta vai huolta, luopumista vai uutta elämää vai jotakin muuta?

Elämässä on ovia, joiden avaamista tai avautumista hartaasti odotamme ja toivomme. Ja on ovia, joita emme haluaisi avata tai joiden sulkeutumista pelkäämme? Tai haikeina ja ikävöiden suljemme jonkun oven, kun eräs elämänvaihe on ohi. Näin käy väistämättä, kun lapset lähtevät kotoa tai kun suljemme lapsuuden kodin oven tai vaihdamme joko työpaikkaa tai kotia tai kun olemme saattaneet jonkun läheisen tämän elämän viimeiselle portille.

On myös ovia, joita joudumme kolkuttelemaan pitkään ennen kun ne avautuvat,

jos avautuvat ollenkaan.

On eräs ovi, joka avataan meille pyytämättä, kolkuttamatta.
Jumala on avannut meille oven valtakuntaansa, perheeseensä kasteessa.
Kun Jumala on avannut oven, sitä ei voi kukaan ihminen sulkea.
Jumala on antanut Jeesuksen, joka antoi kaikkensa, henkensäkin,
meidän puolestamme. Jeesus osoitti ja välitti Jumalan rakkautta meitä ihmisiä
kohtaan kaikessa elämänsä aikana ja myös suostumalla kärsimykseen ja kuolemaan.
Hän on itse ovi ja portti Jumalan luo kuten Hän sanoo itsestään päivän
evankeliumissa:

***”Minä olen portti. Se, joka tulee sisään minun kauttani, pelastuu.
Hän voi vapaasti tulla ja mennä, ja hän löytää laitumen.
Minä olen tullut antamaan elämän, yltäkyläisen elämän.»***

Näin pappi ja runoilija Risto Kormilainen kirjoittaa:
*Sinä Jumala noudatat jatkuvasti avointen ovien päivää.
Siitä lähtien kun Poikasi tuli
seimeen
ristille
pääsiäisaurinkoon
on ovi ollut selällään.*

*Sinulle saa puhua suoraan.
Vaikka kuinka hankalia,
epämiellyttäviä, raskaita, tylyjä, haavoittavia
ja vaikka mitä asioita.
Huutaakin saa.
Ja huokaista.
Miten vain. Tänäinkin.
Avointen ovien päivänä.*

Tänään avointen ovien päivänä olemme kaikki astuneet kirkon ovesta sisään.
Tänään teidät nuoret siunataan. Siunaus tarkoittaa Jumalan läsnäoloa ja rakkautta.
Teidät siunataan ja varustetaan Jumalan rakkaudella ja läsnäololla
tuleviin tehtäviin, avaamaan uusia ovia.
Eteenne avautuu mahdollisuuksia, joissa saatte käyttää kaikkia niitä lahjoja
ja taitoja, mitä olette Jumalalta saaneet itse lahjaksi.

Meidät kaikki siunataan messun päätteeksi.
Siunaus, Jumalan rakkaus ja läsnäolo, kantaa meitä.
Siunauksen varassa meidät lähetetään elämään toistemme kanssa,
olemaan heidän rinnallaan uuden ja tuntemattoman edessä.
Siunauksen varassa astumme sisään ja ulos erilaisista ovista.
Hänen kanssaan avaamme elämämme uusia ovia ja suljemme toisia.

Hänen kanssaan voimme luottaa erään aforismin sanoin:

”Kun yksi ovi sulkeutuu, on tuhat avoinna.”

Emme ole yksin.

Hän, joka sanoo olevansa portti elämään, kulkee kanssamme joka päivä ja joka hetki.

USKONTUNNUSTUS

Nousemme tunnustamaan yhteisen kristillisen uskomme:

Minä uskon Jumalaan, Isään, Kaikkivaltiaaseen,
taivaan ja maan Luojaan,

ja Jeesukseen Kristukseen, Jumalan ainoaan Poikaan,
meidän Herraamme,
joka sikisi Pyhästä Hengestä,
syntyi neitsyt Mariasta,
kärsi Pontius Pilatuksen aikana,
ristiinnaulittiin, kuoli ja haudattiin,
astui alas tuonelaan,
nousi kolmantena päivänä kuolleista,
astui ylös taivasiin,
istuu Jumalan, Isän, Kaikkivaltiaan,
oikealla puolella
ja on sieltä tuleva tuomitsemaan eläviä ja kuolleita,

ja Pyhään Henkeen,
pyhän yhteisen seurakunnan, pyhain yhteyden,
syntien anteeksiantamisen,
ruumiin ylösnousemisen
ja iankaikkisen elämän.